ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
15 Μαΐου 1985 *

Στην υπόθεση 127/84,

Erwin Esly, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον ίδιο δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο Δημήτριο Γκουλούση, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αρνήσεως της Επιτροπής να ανακατατάξει τον προσφεύγοντα σε ανώτερο βαθμό,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, T. Koopmans και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις τους κατά τη συνεδρίαση της 7ης Μαρτίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα πραγματικά περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Μαΐου 1984, ο Erwin Esly, υπάλληλος βαθμού Β5 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 1984, περί απορρίψεως της διοικητικής του ένστασης κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να επανεξετάσει την κατάταξή του σε βαθμό και να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να εφαρμόσει και στην περίπτωσή του τα ίδια κριτήρια κατατάξεως με τα εφαρμοζόμενα στο σύνολο των υπαλλήλων της.

2 Ο προσφεύγων διορίστηκε δόκιμος βοηθός υπάλληλος διοικήσεως βαθμού Β 5, κλιμάκιο 2, στην υπηρεσία της τελωνειακής ένωσης, με απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιουλίου 198Ο που ίσχυσε από 1ης Μαΐου 198Ο. Επιτυχών σε γενικό διαγωνισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο προσφεύγων, με απόφαση της 28ης Ιουλίου 198Ο ισχύσασα από 1ης Μαΐου 198Ο, διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος του κοινοτικού αυτού οργάνου, με βαθμό Β 5, κλιμάκιο 2, ως βοηθός υπάλληλος διοικήσεως. Χωρίς να έχει πράγματι ασκήσει τα καθήκοντα αυτά, μετετάγη και διορίστηκε στην Επιτροπή από της ίδιας ημερομηνίας.

3 Από το φάκελο προκύπτει ότι, αμέσως μετά το διορισμό του από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Επιτροπή ζήτησε και πέτυχε τη μετάταξη του προσφεύγοντος στις υπηρεσίες της. Η ιατρική εξέταση του προσφεύγοντος διενεργήθηκε, πρίν από το διορισμό του στο Κοινοβούλιο, από τον ιατρό-σύμβουλο της Επιτροπής στις 1Ο Δεκεμβρίου 1979. Με έγγραφο της 14ης Ιανουαρίου 198Ο, ο προϊστάμενος του τμήματος προσλήψεων της Επιτροπής ζήτησε από το διευθυντή προσωπικού του Κοινοβουλίου να διορίσει τον προσφεύγοντα δόκιμο υπάλληλο εν όψει ταυτόχρονης μετάταξής του στην Επιτροπή. Το έγγραφο αυτό διευκρίνιζε ότι, σύμφωνα με τα κριτήρια που ίσχυαν στην Επιτροπή, ο ενδιαφερόμενος μπορούσε να καταταγεί στο βαθμό Β 5, κλιμάκιο 2.

4 Το 1983 ο προσφεύγων, ο οποίος εν τω μεταξύ μονιμοποιήθηκε, διαπίστωσε ότι σε δύο από τους συναδέλφους του που ασκούσαν στην ίδια υπηρεσία καθήκοντα παρόμοια με τα δικά του, κατόπιν αιτήσεώς τους και λαμβάνοντας υπόψη την επαγγελματική τους πείρα, χορηγήθηκε αναδρομικά ο βαθμός Β 4. Στις 3Ο Μαΐου 1983, ο προ-

σφεύγων υπέβαλε αίτηση στην Επιτροπή προκειμένου να επιτύχει επανεξέταση της βαθμολογικής κατάταξής του, προβάλλοντας σχετικά ότι τόσο η επαγγελματική του πείρα όσο και η διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη, ιδίως υπό το φώς της απόφασης της Επιτροπής της 6ης Ιουνίου 1973, περί των εφαρμοστέων κριτηρίων για το διορισμό σε βαθμό και την κατάταξη σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη.

5 Η Επιτροπή δεν έδωσε συνέχεια στην αίτηση αυτή και απάντησε με το από 20 Ιουνίου 1983 έγγραφο ότι ο προσφεύγων, λόγω της πρόσληψής του το 1980 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, υπέκειτο στους εσωτερικούς κανόνες αυτού του κοινοτικού οργάνου. Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να μεταβάλει την κατάταξη του προσφεύγοντος στην οποία προέβη το Κοινοβούλιο σύμφωνα με τους δικούς του κανόνες, οι οποίοι εξάλλου δεν προέβλεπαν διορισμό στον ανώτερο βαθμό της εισαγωγικής σταδιοδρομίας.

6 Η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος απερρίφθη με την προσβαλλόμενη απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1984. Με την απόφαση αυτή προβάλλονται ουσιαστικά οι λόγοι που είχαν ήδη προβληθεί με το από 20 Ιουνίου 1983 έγγραφο.

7 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται έξι λόγους ακυρώσεως, ειδικότερα δε την παράβαση ορισμένων διατάξεων του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και κυρίως των άρθρων 5, παράγραφος 3, και 32, της από 6 Ιουνίου 1973 απόφασης της Επιτροπής περί των κριτηρίων κατατάξεως σε βαθμό, καθώς και την παραβίαση των αρχών της απαγόρευσης των διακρίσεων και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

8 Η Επιτροπή προβάλλει, πρώτον, το απαράδεκτο της προσφυγής. Υποστηρίζει ότι η πράξη που βλάπτει τον προσφεύγοντα συνίσταται στην πράξη διορισμού της 11ης Ιουλίου 1980, κατά της οποίας δεν υπέβαλε διοικητική ένσταση. Το ότι τρία σχεδόν έτη αργότερα υπέβαλε αίτηση ανακατατάξεως δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εκ νέου έναρξη των προθεσμιών που προβλέπονται από τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, διότι οι προθεσμίες αυτές είναι δημόσιας τάξεως.

9 Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή δεν έχει πλέον το δικαίωμα να στηρίζεται στην παρέλευση των προθεσμιών, δεδομένου ότι δεν επικαλέστηκε το γεγονός αυτό κατά την απόρριψη της διοικητικής ενστάσεως. Εν συνεχεία, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι έλαβε γνώση της ανακατάταξης των συναδέλφων του που βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση μόλις την άνοιξη του 1983· η ειδική βλάβη, ότι δηλαδή έγινε δυσμενής διάκριση εις βάρος του σε σχέση με τους συναδέλφους του, επήλθε επομένως κατά τη στιγμή αυτή και ήταν ικανή να δικαιολογήσει την αίτηση που υπέβαλε.

10 Κατά το άρθρο 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, ο υπάλληλος μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να λάβει απόφαση έναντι αυτού. Πάντως, κατά πάγια νομολογία, η ευχέρεια αυτή δεν επιτρέπει στον υπάλληλο να αγνοήσει τις προθεσμίες που προβλέπονται στα άρθρα 90 και 91 για την υποβολή διοικητικής ενστάσεως και προσφυγής, αμφισβητώντας εμμέσως με αίτησή του προγενέστερη απόφαση, η οποία δεν είχε αμφισβητηθεί εμπροθέσμως· μόνο η ύπαρξη νέων ουσιωδών περιστατικών μπορεί να δικαιολογήσει την υποβολή αιτήσεως που αποσκοπεί στην επανεξέταση μιας τέτοιας αποφάσεως.

11 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων δεν παραπονείται για την εφαρμογή, ως προς αυτόν, των κριτηρίων κατατάξεως που συνήθως εφάρμοζε η Επιτροπή κατά το χρόνο εντάξεώς του στην υπηρεσία, αλλά για την άρνηση της Επιτροπής — η οποία εφάρμοσε το 1983 άλλα κριτήρια στους συναδέλφους του δυνάμει των εσωτερικών της κανόνων — να εφαρμόσει και στην περίπτωσή του τους ίδιους αυτούς εσωτερικούς κανόνες.

12 Το Δικαστήριο θεωρεί ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν μπορεί να αρνηθεί την εξέταση αιτήσεως που αποβλέπει στην αναθεώρηση της κατάταξης. Πράγματι, η ανακατάταξη ενός ή περισσοτέρων συναδέλφων του προσφεύγοντος που βρίσκονται σε παρόμοια με αυτόν κατάσταση πρέπει να θεωρηθεί ως νέο γεγονός, αρκετά ουσιώδες, ώστε να επιτρέπει στον προσφεύγοντα να ζητήσει αυτή την αναθεώρηση.

13 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

14 Όσον αφορά την ουσία, οι λόγοι του προσφεύγοντος συνοψίζονται στο ότι η Επιτροπή, αφού προέβη στην ανακατάταξη των συναδέλφων του, δεν είχε το δικαίωμα να αρνηθεί να επανεξετάσει την κατάταξη του προσφεύγοντος. Η Επιτροπή επαναλαμβάνει σχετικά την άποψή της ότι ο προσφεύγων είχε « προσληφθεί », κατά την έννοια του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και, επομένως, η κατάταξή του διέπεται αποκλειστικά από τους εσωτερικούς κανόνες αυτού του κοινοτικού οργάνου.

15 Επομένως, το μόνο προς επίλυση ζήτημα είναι το αν η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να στηριχτεί στην πρόσληψη του προσφεύγοντος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να αρνηθεί αναθεώρηση της κατάταξής του.

16 Πρέπει σχετικά να παρατηρηθεί ότι, για την κατάταξη των υπαλλήλων, η διάκριση που γίνεται από την Επιτροπή μεταξύ των προσώπων που προσλαμβάνει απευθείας και των μετατασσομένων στην Επιτροπή μετά την πρόσληψή τους από άλλο κοινοτικό όργανο πρέπει, καταρχήν, να γίνει δεκτή.

17 Πάντως, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως η διαφορετική μεταχείριση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από τη διάκριση αυτή. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων στην πραγματικότητα ουδέποτε αποτέλεσε υπάλληλο του Κοινοβουλίου. Καίτοι πέτυχε σε γενικό διαγωνισμό του Κοινοβουλίου και διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος από το κοινοτικό αυτό όργανο, ο προσφεύγων μετετάγη την ίδια ημέρα στην Επιτροπή όπου πραγματικά ασκεί έκτοτε τα καθήκοντά του. Η Επιτροπή είναι αυτή που πρότεινε την κατάταξή του, ζήτησε την άμεση μετάταξή του, προέβη στην ιατρική εξέταση και καθόρισε την ημερομηνία αναλήψεως καθηκόντων.

18 Δεδομένου ότι η προσφυγή δεν αφορά το νόμιμο της διαδικασίας προσλήψεως, το Δικαστήριο οφείλει να περιοριστεί στη διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να αρνηθεί στον προσφεύγοντα την ανακατάταξη στην οποία προέβη ως προς τους συναδέλφους του, για το λόγο ότι, αντίθετα προς εκείνους, είχε « προσληφθεί » από το Κοινοβούλιο. Συνεπώς, ο προσφεύγων δικαιούται να ζητήσει αναθεώρηση της κατάταξής του.

19 Επομένως, πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1984, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να τον κατατάξει σε ανώτερο βαθμό.

Επί των δικαστικών εξόδων

20 Κατά το άρθρο 69,παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1984, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να τον κατατάξει σε ανώτερο βαθμό.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Bosco Koopmans Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Μαΐου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

G. Bosco